

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Grela (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Szanciło

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie z powództwa (...) Bank S.A. w W.

przeciwko G. Sp. z o.o. w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 lipca 2020 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 3 lutego 2020 r., sygn. akt I AGa (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Strona powodowa - (...) Bank S.A. w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej - G. Sp. z o.o. w W., należności głównej w wysokości 244.701,29 zł i odsetek umownych za okres od 28 grudnia 2015 r. do 25 września 2017 r. w kwocie 27.141,56 zł, które zostały wyliczone od kwoty należności głównej i nie są skapitalizowane wraz z kosztami, opłatami i prowizjami bankowymi w wysokości 125,00 zł, a także dalszych odsetek umownych, których wysokość będzie wyliczona od należności głównej w wysokości czterokrotności kredytu lombardowego NBP od dnia 26 września 2017 r. do dnia dokonania spłaty całości zadłużenia; wnosząc o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym.

W dniu 20 marca 2018 r. Sąd Okręgowy w W. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w całości uwzględniając żądanie pozwu.

Wyrokiem z 25 kwietnia 2019 r. Sąd Okręgowy w W. przedmiotowy nakaz zapłaty utrzymał w mocy w całości.

Postanowieniem z 3 lutego 2020 r. Sąd Apelacyjny w (...) na podstawie art. 11 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r., poz. 1469 – dalej: „ustawa z 4 lipca 2019 r.”), z urzędu uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania z pominięciem przepisów o postępowaniu nakazowym, wskazując, że zaskarżony wyrok został wydany na podstawie dokumentów bankowych określonych w art. 485 § 3 k.p.c. w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej ustawą określoną w sentencji postanowienia.

Powód w zażaleniu zarzucił zaskarżonemu postanowieniu naruszenie art. 11 ust. 2 pkt 4 ustawy z 4 lipca 2019 r., polegające na jego błędnej interpretacji i niewłaściwym zastosowaniu przez Sąd drugiej Instancji, skutkujące nieuzasadnionym uchyleniem wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania.

We wnioskach powód domagał się uchylenia w całości zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się nieuzasadnione.

Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 11 ust. 2 pkt. 4 ustawy z 4 lipca 2019 r., w sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rozpoznawanych w postępowaniu nakazowym, w których powód wniósł o wydanie nakazu zapłaty wyłącznie na podstawie dokumentów określonych w art. 485 § 3 ustawy zmienianej w art. 1 nieprawomocny wyrok, mocą którego choćby w części utrzymano w mocy nakaz zapłaty, a od którego wniesiono apelację, jak również ten nakaz zapłaty w części, która podlegała rozpoznaniu, sąd odwoławczy z urzędu uchyla w całości postanowieniem, po czym przekazuje sprawę sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania z pominięciem przepisów o postępowaniu nakazowym.

W nauce prawa podkreśla się, że w razie wniesienia apelacji od wyroku, który choćby w części utrzymał w mocy nakaz zapłaty, po 6 listopada 2019 r. sąd odwoławczy z urzędu uchyla postanowieniem ten wyrok w całości, jak również ten nakaz zapłaty w części, która podlegała rozpoznaniu, po czym przekazuje sprawę sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania z pominięciem przepisów o postępowaniu nakazowym (art. 11 ust. 2 pkt 4 ustawy z 4 lipca 2019 r.). Jeżeli więc w takiej sprawie akta wraz z apelacją będą po 6 listopada 2019 r. jeszcze w sądzie pierwszej instancji, sąd ten nie może na podstawie art. 11 ust. 2 pkt 4 ustawy z 4 lipca 2019 r. uchylić wyroku, lecz musi akta przekazać do sądu odwoławczego. Po uchyleniu przez sąd odwoławczy sprawa w pierwszej instancji nadal jest rozpoznawana według przepisów dotychczasowych, a więc w brzmieniu sprzed nowelizacji z 4 lipca 2019 r., z pominięciem przepisów o postępowaniu nakazowym. Nie jest przy tym, zasadne aby to zastrzeżenie o pominięciu przepisów o postępowaniu nakazowym musiało się znaleźć w treści rozstrzygnięcia o uchyleniu wyroku i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania na podstawie art. 11 ust. 2 pkt 4 ustawy z 4 lipca 2019 r. Zasady rozpoznania sprawy w takiej sytuacji wprost wynikają z tego przepisu i nie muszą być wyrażone w postanowieniu.

W rezultacie, Sąd drugiej instancji prawidłowo orzekł w postanowieniu z 3 lutego 2020 r. Argument powoda, że nakaz zapłaty został wydany nie tylko na podstawie wyciągu z ksiąg bankowych, ale także na podstawie dołączonej do pozwu umowy pożyczki z 24 czerwca 2015 r., nie mógł odnieść oczekiwanego skutku. To właśnie brak wywiązania się pozwanej z postanowień rzeczonyj umowy stanowił podstawę odpowiednich zapisów w księgach bankowych. Sama umowa pożyczki nie stanowiła podstawy wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym.

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w sentencji na podstawie art. art. 398¹⁴ § 1 w związku z art. 394¹ § 1¹ i § 3 k.p.c.